

ενμενέστατα τοὺς συγχωροῦμεν νὰ εἶναι δηλαδὴ θεληματάροι νὰ πωλοῦσι τὰ πράγματά τους κάθε λογῆς, ώσταν καὶ πρῶτα, κάντε συνοτᾶ καὶ μὲ τὸ κομάτι, Ἄλλι ἰγκόσσο, κάντε λεανικῶς μὲ τὴν πήχην καὶ μὲ τὸ φούντι, Ἄλλι μινοῦτο. Καὶ κανένα Μαγιστράτο, ἢ τινὰς ἄλλος ἔξωτερικός, τοὺς τοιούτους Ρωμαίους Πραγματευτάς, δποῦ διαφεντεύονται μὲ τὸ παρόν μας Προτεκτῖονάλιον, νὰ μηδὲν τολμήσῃ νὰ τοὺς πειράξῃ, ἢ καταπῶς μᾶς ἀνέφεραν νὰ ἐπράχθη πρωτήτερα, κάντε Νόμπιλις ἥγονν Νέμεσης, κάντε Μιλιτάριος ἥγονν Σεφερλῆς, κάντε δποίας στάσεως ἢ ἀξιοσύνης καὶ ἀν εἶναι, ὑποκάτω εἰς μεγάλην παιδευσιν καὶ Μπιρσάγκο, διὰ μέσου τοῦ Κριτοῦ τοῦ τυχόντος Τόπου παρενθὺς πρὸς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἀδικηθέντος καὶ βαρυθέντος ἔξαιτουμένην, οὕτε μὲ δαρμούς, οὕτε μὲ ἄλλο βλάψημον καὶ ἀδικίαν, διὰ τινὰ αἰτίαν καὶ τίτοντον νὰ τοὺς κακοποιήσῃ, καὶ ποσῶς καμίαν ζημίαν νὰ μὴ τοὺς κάμη, παρενθὺς διπλᾶ πληρώνοντάς την. Ὅθεν καὶ ἔξαιρέτως τοὺς Τζεδουλάριδες καὶ φορολόγους ἐπὶ ταῦτοῦ τοὺς προστάζομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ πάντουν καὶ νὰ ἀπέχουν δλότελα, ἀπὸ διαγονυμίσματα, καὶ παρὰ τὸ μέτρον τραβίσματα δποῦ ἐσυνήθιζαν νὰ κάμνουν εἰς τὰ παναγύρια δυναστικῶς ...

Ἐκτον. Μεταδίδομεν ενμενῶς τῇ Συνοδίᾳ ταύτῃ τῶν Γραικῶν, νὰ ἔχωσι θέλημα καὶ ἄδειαν ἀνάμεσόν τους νὰ διαλέγουν καὶ νὰ ψηφίζουν Κριτὴν καὶ Προεστόντους, καὶ ὀμοσμένους Συνέδρους ἥτοι Πολγάριδες. Ἐμπροσθεν τῶν δποίων, ὅσαις Κρίσες καὶ φιλονεικίαις τρέξουν δποῦ νὰ εἶναι καθάρια Πραγματευτάτικαις, ἥγονν δποῦ νὰ ἔχῃ ἕνας Πραγματευτὴς μὲ ἄλλον Πραγματευτήν, τελείως καὶ χωρὶς κανένα Απελλάτζιον νὰ ξεκόφτωνται. Εἰς δὲ τὰ Πολιτικὰ Πράγματα, ἢ Πρώτη Ινστάντζια, καὶ ἢ διάγνωσις τῆς Αἰτίας, ἐπιτρέπομεν νὰ παρθησιάζεται δμοίως εἰς τὸν προειρημένον Κριτὴν καὶ Προεστόντους. Καὶ δμως ἐὰν τύχῃ ἢ τὸ ἕνα μέρος τῶν Κρινομένων, ἢ τὸ ἄλλο, δποῦ νὰ γνωρίζῃ τὸν ἑαυτόν του διὰ βαρεμένον, ἀς ἔχῃ ἄδειαν νὰ προστρέχῃ εἰς τὸ Τεζαουραριάτον. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ἐὰν ἡ Σούμα τῆς φιλονεικίας ὑπερβαίνει τὰ Πεντακόσια Φιορίντια, ἀς πηγένη εἰς τὴν Αδλικήν μας Κάμεραν. Τὰ δὲ Κριμιάλια Πράγματα, ἥγονν τὰ Σφάλματα δποῦ ἔχουν Ἐγκλημα, νὰ φυλάττωνται ἀμέσως εἰς τὴν Κρίσιν τοῦ Τεζαουραριάτου. Όμοίως πάλιν, ἀν τύχῃ καμία μεγαλήτερη Ὑπόθεσις, νὰ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ δράμονν εἰς τὴν Βασιλικήν μας Αδλήν ἥτοι Κούρτην ...».

271α

1655-1827. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἑγγραφα. Κίμωλος.

Ι. Ράμφος, «Τὰ χριστιανικὰ μνημεῖα τῆς Κιμώλου», *Κιμωλιακὰ* 2 (1972), σ. 269-271 αρ. 1-3, σ. 275-283 αρ. 8-14, σ. 284-287 αρ. 16-18, σ. 289-293 αρ. 20-22.

272

1655-1892. Ιδιωτικά ἑγγραφα σχετικά με φορολογικά ζητήματα των Ανδρίων των εγκατεστημένων στη Σμύρνη. Σμύρνη.

Δ. Πολέμης, «Ἄνδριοι ἐν Σμύρνῃ», *Πέταλον* 8 (2003), σ. 44-47 αρ. 1-4, σ. 64-124 αρ. 13-52.

